



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 62.085/3
van 29 september 2017

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘über die Dienstleisterkonferenzen der
Dienststelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft für
selbstbestimmtes Leben’

Op 1 september 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Duitstalige Gemeenschap ‘über die Dienstleisterkonferenzen der Dienststelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft für selbstbestimmtes Leben’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 26 september 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Joke GORIS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 september 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt tot uitvoering van artikel 31 van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 december 2016 ‘tot oprichting van een Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikkend leven’. Dat artikel voorziet in de oprichting, bij de Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikkend leven (hierna: de Dienst), van “conferenties van dienstverrichters” die als taak hebben informatie uit te wisselen en te netwerken tussen de betrokken dienstverrichters¹. Het ontwerp regelt de taken (artikel 2), de samenstelling (artikel 3) en de werkwijze van die conferenties (artikel 4), alsmede de reiskostenvergoeding van de leden ervan (artikel 5).

RECHTSGROND

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit is in de eerste plaats te vinden in artikel 31, derde lid, van het decreet van 13 december 2016, naar luid waarvan de Regering van de Duitstalige Gemeenschap de procedure voor de oprichting van de conferenties van dienstverrichters bepaalt, alsmede de werkwijze en de taken van die conferenties.

De genoemde bepaling bevat geen uitdrukkelijke delegatie om de samenstelling van de conferenties van dienstverrichters (artikel 3 van het ontwerp) te regelen, maar hiervoor kan een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap,² gelezen in samenhang met artikel 31, eerste en tweede lid, van het decreet van 13 december 2016.

¹ Luidens artikel 3, 5°, van het decreet van 13 december 2016 moet onder “dienstverrichters” worden verstaan “diensten en instellingen die ondersteuning verstrekken bij de gebruikers”.

² Artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, van overeenkomstige toepassing op de Duitstalige Gemeenschap op grond van artikel 7 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Conform hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, dienen aan de aanhef twee leden te worden toegevoegd (die het eerste en het tweede lid worden), waarin respectievelijk gewag wordt gemaakt van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en van artikel 7 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’.

5. Gelet op opmerking 3, tweede alinea, dient in het huidige eerste lid van de aanhef (dat het derde lid wordt) te worden verwezen naar artikel 31 van het decreet van 13 december 2016 in zijn geheel, in plaats van enkel naar het derde lid van dat artikel.

Artikel 3

6. In artikel 3, § 1, 1°, van het ontwerp verwijze men eveneens naar artikel 12 van het decreet van 13 december 2016 nu daarin het principe van de erkenning is vastgelegd.

Artikel 4

7. In artikel 4, § 1, van het ontwerp wordt het geheel van de regeling van de werkwijze van de conferenties van de dienstverleners overgelaten aan de raad van bestuur van de Dienst, die in zijn huishoudelijk reglement onder meer de in het tweede lid van die bepaling vermelde elementen dient te regelen. Die delegatie mag evenwel gelet op de beginselen die de uitoefening van de normatieve functie beheersen, geen betrekking hebben op essentiële elementen van de werkwijze van de conferenties van dienstverrichters, zoals de wijze van besluitvorming,³ maar dient beperkt te blijven tot regelingen van praktische aard.⁴

Artikel 4, § 1, van het ontwerp dient gelet hierop te worden aangepast.

8. Luidens artikel 4, § 2, van het ontwerp is artikel 41 van het decreet van 31 december 2016 van toepassing op de leden van de conferenties van dienstverrichters. Die leden vallen evenwel reeds krachtens dat artikel 41 zelf onder de erin opgenomen vertrouwelijkheidsplicht nu dat artikel van toepassing is op “de dienstverrichters en [op] andere personen die bij de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbepalingen ervan betrokken zijn”. Het nogmaals bevestigen van die toepasselijkheid is niet alleen overbodig aangezien geen nieuwe norm tot stand wordt gebracht, maar kan bovendien aanleiding geven tot verwarring over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan er inzonderheid toe

³ Zie in dit verband wat betreft de raad van bestuur van de Dienst zelf, artikel 23 van het decreet van 13 december 2016. Een gelijkaardige bepaling zou voor de conferenties van dienstverrichters in het ontwerp kunnen worden opgenomen.

⁴ Zoals de elementen vermeld in artikel 4, § 1, tweede lid, 1° en 3° tot 5°, van het ontwerp.

leiden dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

Artikel 4, § 2, van het ontwerp dient derhalve te vervallen.⁵

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

⁵ Waardoor de indeling in paragrafen van artikel 4 vervalt.